

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Sžfk/30/2019
Identifikačné číslo spisu: 1016201414
Dátum vydania rozhodnutia: 02.06.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Zemková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:1016201414.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Zemkovej PhD. a zo sudcov JUDr. Nory Halmovej a JUDr. Milana Moravu, v právnej veci žalobcu: AA GOLD Company, s. r. o., Bajkalská 9B, Bratislava, právne zastúpený: Advokátska kancelária Mandzák a spol., s r. o., Zámocká 5, Bratislava, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, Lazovná 63, Banská Bystrica, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 103237658/2016 zo dňa 30. mája 2016, konajúc o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 5S/150/2016-84 zo dňa 6. marca 2018, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť z a m i e t a .

Kasačnému sťažovateľovi nárok na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

1.

1. Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Bratislave podľa § 190 zák. č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“) zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal preskúmania a zrušenia rozhodnutia žalovaného č. 103237658/2016 zo dňa 30. 05.2016, ktorým podľa § 74 ods. 4 zákona č. 563/2009 Z.z. o správe daní (ďalej len „daňový poriadok“) potvrdil rozhodnutie Daňového úradu Bratislava (ďalej len „správca dane“) č. 102602433/2016 zo dňa 23.02.2016. Prvostupňovým rozhodnutím správca dane vyrubil žalobcovi rozdiel dane v sume 34.920,- € na dani z pridanej hodnoty (ďalej len „DPH“) za zdaňovacie obdobie jún 2014. O náhrade trov konania rozhodol súd tak, že žalovanému ich náhradu nepriznal.

2. V odôvodnení rozsudku krajský súd opísal skutkový stav, z ktorého vyplýva, že v zdaňovacom období jún 2014 si žalobca uplatnil-odpočítal DPH z faktúry č. 062014 zo dňa 30.06.2014, vystavenej spoločnosťou VEBMONT s.r.o., za poskytnutie súčinnosti pri podnikaní v oblasti zdravotníckych pomôcok pre žalobcu, na základe Zmluvy o spolupráci uzavretej dňa 03.01.2014 a v zmysle Dodatku č.

2 k zmluve zo dňa 01.07.2014. Predmetom faktúry bola dohodnutá odmena za obdobie 01.04.2014 - 30.06.2014 v celkovej sume 209.520,- €, z toho DPH vo výške 34.920,- €.

3. V súvislosti s preverením deklarováných zdaniteľných plnení správca dane vykonal dňa 10.03.2015 výsluch svedka p. P. F., bývalého konateľa spoločnosti VEBMONT s.r.o. a zároveň konateľa nástupníckej spoločnosti Led-Audio s.r.o.. Svedok uviedol, že predmetom faktúry č. 062014 bol prieskum trhu v oblasti zdravotníckych potrieb a pomôcok a možnosti odbytu v zahraničí. Služby boli vykonávané na základe Zmluvy o spolupráci s obchodnými partnermi spoločnosti VEBMONT, s.r.o., ktorých konateľ spoločnosti nevedel konkrétne uviesť. Nakoľko spoločnosť VEBMONT, s.r.o. nepredložila správcovi dane doklady požadované v zmysle zápisnice o ústnom pojednávaní, správca dane zaslal žalobcovi výzvu zo dňa 16.04.2015 na predloženie nadobudnutého plnenia a zdôvodnenie využitia nadobudnutého zdaniteľného plnenia žalobcom. V stanovisku zo dňa 19.05.2015 splnomocnená zástupkyňa žalobcu uviedla, že nadobudnuté plnenie od spoločnosti VEBMONT s.r.o. bolo použité pre uskutočnenie zdaniteľného plnenia pre spoločnosť OPERATÍVA medicínska spoločnosť, s.r.o., ktorej boli fakturované služby v zmysle Zmluvy o spolupráci zo dňa 02.01.2014. Správca dane zaslal žalobcovi dňa 09.06.2015 ďalšiu výzvu, ktorou žiadal o predloženie dôkazov o nadobudnutí plnenia, ktoré je predmetom faktúry č. 062014. Z vyjadrenia konateľky žalobcu, doručeného správcovi dane dňa 23.07.2015 vyplýva, že predmetom zmluvy bolo poskytovanie poradenstva v oblasti zdravotníctva, predaj zdravotníckych potrieb, oslovovanie potencionálnych klientov pre spoločnosť Operatíva a hľadanie nových potencionálnych klientov aj mimo SR. Všetky podklady získané od spoločnosti VEBMONT boli vždy konateľkou spracované a postúpené osobne konateľovi spoločnosti Operatíva. Všetky kópie či už v papierovej alebo elektronickej forme boli odovzdané spoločnosti Operatíva. Z výsluchu svedka p. E. P. R., konateľa spoločnosti Operatíva, medicínska spoločnosť s.r.o. zo dňa 08.10.2015 vyplýva, že konateľka žalobcu p.L. poskytla kontakty pre rozšírenie pôsobnosti do nových oblastí v rámci zdravotníctva, kontakty kde môže spoločnosť Operatíva, medicínska spoločnosť s.r.o. prezentovať svoje produkty a poskytla databázu lekárov prvého kontaktu, Market analysys - April 2014, na vypracovanie ktorej jej poskytli údaje týkajúce sa spoločnosti Operatíva, medicínska spoločnosť s.r.o.

4. Správca dane neuznal žalobcovi odpočítanie dane z faktúry č. 062014 zo dňa 30.06.2014 za poskytnutie súčinnosti pri podnikaní v oblasti zdravotníckych pomôcok pretože je v rozpore s ustanovením § 49 ods. 1 a 2 zákona č. 222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty (ďalej len zákon o DPH⁶). Zo strany spoločnosti žalobcu, ani zo strany dodávateľskej spoločnosti neboli správcovi dane hodnoverne preukázané a predložené vecné dôkazy, ktoré by preukazovali a potvrdzovali skutočné dodanie služieb. 5. Na základe odvolania žalobcu žalovaný napadnutým rozhodnutím prvostupňové rozhodnutie správcu dane potvrdil. Skonštatoval, že správca dane pri výkone daňovej kontroly a vo vyrubovacom konaní postupoval v zmysle daňového poriadku a vykonal rozsiahle a podrobné dokazovanie, ktorým nebolo preukázané, že spoločnosti VEBMONT s.r.o. vznikla daňová povinnosť z titulu dodania služieb podľa § 19 zákona o DPH. 6. Krajský súd nesúhlasil s tvrdeniami žalovaného, že správca dane nevykonal dokazovanie vo vyrubovacom konaní, nakoľko sa zaoberal pripomienkami žalobcu podanými k protokolu, prerokoval ich so zástupcom žalobcu, vyjadril k nim svoje stanovisko, dal možnosť zástupcovi žalobcu podať ďalšie návrhy, príp. označiť ďalšie dôkazy, preukazujúce jeho tvrdenia. Pretože žalobca vo svojom vyjadrení neuviedol a nepredložil žiadne dôkazy ani overiteľné fakty, ktoré by zistenia správcu dane uvedené v protokole spochybňovali, správca dane už nemal aké ďalšie dokazovanie vo vyrubovacom konaní vykonať. Krajský súd poznamenal, že v daňovom konaní platí prejednávacia zásada, nie vyhľadávacia (vyšetrovacia). 7. Krajský súd sa taktiež nestotožnil s tvrdením žalobcu, že správca dane sa nevysporiadal s jeho tvrdením o tom, že služby zo strany spoločnosti VEBMONT, s.r.o. mu boli poskytnuté a neuviedol z akých konkrétnych úvah vychádzal pri vyhodnotení dokazovania a hlavne z akých dôkazných prostriedkov. Krajský súd uviedol, že správca dane preveroval počas daňovej kontroly reálne uskutočnenie fakturovaného zdaniteľného obchodu u dodávateľa, ktoré nebolo v rámci šetrenia preukázané. Na základe výsluchu bývalého konateľa dodávateľa, ktorý bol konateľom i jeho právneho nástupcu Led-Audio, s.r.o. nebolo možné u dodávateľa potvrdiť reálne uskutočnenie zdaniteľného obchodu deklarovaneho na faktúre č. 062014. Správca dane počas výkonu daňovej kontroly požadoval od zúčastnených strán predložiť prieskum trhu, ktorý mal byť výsledkom činnosti VEBMONT s.r.o. a bol odovzdaný žalobcovi postupne v elektronickej i písomnej podobe.

Žalobca uvedené tvrdenie p. Sedláka žiadnym spôsobom nespochybnil a preto bol vyzvaný na predloženie nadobudnutého plnenia a zdôvodnenie ako nadobudnuté plnenie použil na účely svojho podnikania. Krajský súd mal za to, že správca dane i žalovaný sa v oboch rozhodnutiach jasne a zrozumiteľne vysporiadali s tvrdeniami žalobcu a poukázali, ktoré dôkazy vykonali. Vyhodnotili vykonané dokazovanie tak, že sa dodanie služieb zo strany spoločnosti VEBMONT s.r.o. nepreukázalo. 8. K odvolávaniu sa žalobcu na rozsudky Súdneho dvora EÚ a k domáhaniu sa aplikácie ich záverov krajský súd uviedol, že vo svojej rozhodovacej činnosti sa Najvyšší súd SR už zaoberal problematikou odpočtu dane a poukázal na záver vyslovený v rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Sžf/24/2012 zo dňa 13.11.2012. 9. Námietku žalobcu, že protokol z daňovej kontroly č. 21467902/2015/9104403 zo dňa 15.12.2015 neobsahuje kontrolné zistenia a vyhodnotenie dôkazov považoval krajský súd za neopodstatnenú. K námietke, že správca dane mal skúmať, či sa nejednalo hlavne o poskytnutie disponibilít žalobcovi než reálne poskytnutie služby, krajský súd uviedol, že túto námietku žalobca uviedol až v žalobe, preto nie je možné od daňových orgánov požadovať, aby k nej zaujali stanovisko. Žalobca túto námietku neuviedol ani vo vyrubovacom konaní. 10. Krajský súd zhodne so záverom daňových orgánov konštatoval, že zákon o DPH vyžaduje na vznik nároku na odpočítanie dane súčasné splnenie tak materiálnej ako aj formálnej podmienky, teda žalobca musí preukázať, že faktúra, na základe ktorej si uplatňuje odpočet dane, sa presne zhoduje so skutočne realizovaným plnením. Vzhľadom na uvedené krajský súd žalobu žalobcu ako nedôvodnú podľa § 190 SSP zamietol.

2.

11. Proti rozsudku krajského súdu podal žalobca („kasačný sťažovateľ“) v zákonnej lehote kasačnú sťažnosť z dôvodov podľa § 440 ods. 1 písm. g) a f) SSP a navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

12. K nesprávnemu právnemu posúdeniu veci žalobca uviedol, že trvá na skutočnosti, že daňovú kontrolu je potrebné odlišovať od inštitútu vyrubovacieho konania. Žalobca opätovne poukázal na rozhodnutie Najvyššieho správneho súdu ČR, spis. zn. 5 Ads 92/2015, ktorý prijal záver, že trest za správny delikt nemôže byť uložený na základe jedného podkladu, ktorý bol vyhotovený ešte pred zahájením konania o správnom delikte.

13. Žalobca namietal, že správca dane si inštitút daňovej kontroly stotožnil s vyrubovacím konaním, čím žalobcovi odňal možnosť konať pred správnym orgánom. Žalobca uviedol, že vo vyjadrení k protokolu namietal, že skutkový stav nebol správcom dane zistený v potrebnom rozsahu a poukázal na povinnosť správcu dane podľa § 24 ods. 2 daňového poriadku. Na ústnom pojednávaní dňa 19.02.2016 správca dane len prerokoval pripomienky žalobcu k protokolu, čo nemožno stotožňovať s vykonaním dokazovania či miestneho zisťovania. Preto sa nestotožnil so závermi krajského súdu uvedenými v bodoch 52 až 54 a 56 napadnutého rozhodnutia, že vyrubovacie konanie nebolo len prepisom protokolu a že správca dane vykonal dokazovanie, nakoľko sa zaoberal pripomienkami žalobcu. Podľa názoru žalobcu, ak daňový subjekt nesúhlasí so skutkovými zisteniami v protokole, správca dane je v zmysle § 68 ods. 3 daňového poriadku vždy povinný vykonať dokazovanie, bez ohľadu na to, či ho daňový subjekt navrhoval alebo nie.

14. Žalobca sa nestotožnil ani s bodmi 55/ a 57/ rozsudku a trval na tom, že žalovaný bol povinný uplatniť tzv. eurokonformný výklad - judikatúru Súdneho dvora EÚ a Smernicu Rady 2006/112/ES z 28. novembra 2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty (ďalej "Smernica o DPH"). Žalovaný vychádzal z toho, že hmotnoprávnou podmienkou pre odpočítanie DPH v prípade služby je jej reálne poskytnutie, čo je podľa názoru žalobcu v príkrom rozpore s judikatúrou Súdneho dvora EÚ (rozsudok zo dňa 03.09.2015, sp. zn. C-463/14 vo veci Asparuchovo Lake Investment Company OOD). Skutočnosť, že služby nie sú vopred vymedzené ani individualizované a odmena sa vypláca vo forme paušálu, nemôže ovplyvniť priamu súvislosť, ktorá existuje medzi vykonaným poskytnutím služieb a prijatou protihodnotou, ktorej výška je stanovená vopred a podľa presne stanovených kritérií (rozsudok Le Rayon d'Or, C-151/13, EU:C:2014:185, bod 37). Pre odpočítanie dane teda nie je potrebné preukázať uskutočnenie služby, ale úplne postačuje i zabezpečenie disponibilít. Tomuto zodpovedá i konštrukcia Zmluvy o spolupráci medzi žalobcom a VEBMONT, s.r.o., predovšetkým v časti odmeny. Žalobca

konštatoval, že správca dane nezisťoval od zmluvných strán, ako sa dojednávala odmena medzi nimi za jednotlivý kvartál a hlavne aký mala charakter. Žalobca poukázal i na Rozsudok Súdneho dvora EÚ zo dňa 22.06.2016, sp. zn. C-267/15 vo veci Gemeente Woerden. Žalobca nesúhlasil s názorom krajského súdu, že nepreukázal, že judikatúra Súdneho dvora EÚ citovaná v správnej žalobe je aplikovateľná i na daný prípad a namietal skutočnosť, že krajský súd sa žiadnym spôsobom s citovanou judikatúrou SD EÚ nevysporiadal. Žalobca sa nestotožnil ani s právnym názorom krajského súdu, že správca dane sa nemohol vyjadriť k námietke o disponibilite pre žalobcu, pretože ju prvýkrát vzniesol až v súdnom konaní. Žalobca mal za to, že správca dane je povinný zistiť skutkový stav určito a spoľahlivo a bolo jeho bremenom, aby skúmal i takéto skutočnosti, dôkazy predložené žalobcom vyhodnotil a nevychádzal len zo svojich jednostranných zistení.

15. Podľa názoru žalobcu správca dane, žalovaný ako i krajský súd vychádzajú z nesprávnej domnienky, že dôkazné bremeno je na žalobcovi a nie na orgánoch finančnej správy, pričom sa krajský súd stotožnil so žalovaným, že spoločnosť VEBMONT s.r.o. nepodala za inkriminované obdobie daňové priznanie, nepredložila potrebné doklady, ktorými by osvedčila reálne uskutočnenie služby, čím nie sú splnené podmienky na odpočet DPH. Žalobca poukázal na rozsudok Súdneho dvora EÚ zo dňa 21.02.2006 vo veci Halifax a i., na základe ktorého dospel k záveru, že žalobcovi sa nemôže klásť na ťarchu to, že spoločnosť VEBMONT s.r.o. správcovi dane neposkytla súčinnosť, prislúbené doklady p. F. neboli predložené správcovi dane ako ani to, že spoločnosť nepodala daňové priznanie za DPH za mesiac jún 2014, pretože dôkazné bremeno zaťažuje daňové orgány, ktoré ho neuniesli.

16. K námietke týkajúcej sa porušenia práva na spravodlivý súdny proces žalobca uviedol, že krajský súd sa žiadnym spôsobom nevysporiadal s dôkazmi, ktoré navrhol vykonať v konaní pred správnym súdom a v napadnutom rozhodnutí ani neuviedol, z ktorých dôkazov vychádzal a najmä prečo nevykonal dôkazy, ktoré žalobca navrhoval. Taktiež nezaujal stanovisko k námietkam žalobcu týkajúcich sa rozpornosti výpovedí konateľá VEBMONT s.r.o., konateľky žalobcu ako i E. R. uvádzaných na str. 18 až 19 správnej žaloby.

3.

17. Žalovaný vo vyjadrení zo dňa 21.09.2018 ku kasačnej sťažnosti žalobcu uviedol, že sa stotožňuje s právnym posúdením veci v napadnutom rozsudku a navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť žalobcu zamietol.

18. Žalovaný mal za to, že žalobca v kasačnej sťažnosti opätovne konkrétne neuviedol v čom spočíva nesprávne právne posúdenie veci zo strany správcu dane, žalovaného i súdu prvého stupňa a ktoré ich závery sú v nesúlade s vykonanými skutkovými zisteniami. Uvádza len svoje subjektívne presvedčenie, že súd prvého stupňa rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci, pričom v plnej miere sa odvoláva na skutočnosti, ktoré už uviedol v podanej žalobe a s ktorými sa súd pri svojom rozhodovaní zaoberal.

19. K rozsudku ESD C- 463/14 vo veci Asparuchovo Lake Investment Company OOD, na ktorý žalobca poukázal až v žalobe, žalovaný uviedol, že krajský súd sa stotožnil s názorom žalovaného, že tento sa na daný prípad aplikovať nedá, nakoľko v danom rozsudku sa riešila iná daňová transakcia. Žalovaný konštatoval, že predmetom Zmluvy o spolupráci zo dňa 01.04.2014, uzatvorenej medzi žalobcom a spoločnosťou VEBMONT, s.r.o., nebolo poskytnutie služieb disponibilít, ale záväzok spoločnosti VEBMONT, s.r.o. vyvíjať pre žalobcu v zmysle čl. II bod a) - i) konkrétne špecifikovanú činnosť, za čo jej mala prislúchať kvartálne odmena, ktorá nebola paušálna, ale po skončení kvartálu dohodnutá dodatkom k zmluve. Tvrdenie žalobcu, že správca dane nezistil skutkový stav v rozsahu potrebnom na rozhodnutie, nakoľko sa nezaoberal, či nešlo v danom prípade o poskytnutie služieb disponibilít a neskúmal charakter odmeny, považoval žalovaný za irelevantné. Rovnako sa na daný prípad nedá aplikovať rozsudok ESD č. C-267/15 vo veci Gemeente Woerden.

20. Žalovaný považoval za mylný názor žalobcu ohľadom dôkazného bremena, pretože dôkazné bremeno je primárne na daňovom subjekte, ktorý je povinný preukázať všetky ním tvrdené skutočnosti,

ako aj splnenie hmotnoprávných podmienok stanovených zákonom. Žalovaný sa stotožnil s názorom žalobcu, že osoby podliehajúce súdnej právomoci sa nemôžu podvodným spôsobom domáhať noriem práva Únie, nesúhlasil však s jeho tvrdením, že žalobca nevedel o tom, že bol účastný na fiktívnom plnení. Keďže mu zo strany dodávateľa žiadne služby v zmysle zmluvy o spolupráci neboli dodané, musel o tejto skutočnosti vedieť.

21. K bodu C kasačnej sťažnosti, týkajúceho sa porušenia práva žalobcu na spravodlivý súdny proces, spočívajúcom v nevykonaní ním navrhnutého dôkazu žalovaný uviedol, že súd nepovažoval za nevyhnutné vykonať nariadenie konfrontácie medzi zástupcami VEBMONT, s.r.o., žalobcom a Operatíva, medicínska spoločnosť s.r.o. i nariadiť znalecké dokazovanie znalcom v oblasti ekonomika, nakoľko mal z administratívneho spisu za preukázané, že zástupcovia žalobcu boli pri vypočutiach konateľov dodávateľa i odberateľa, žiadne námietky k ich výpovediam však nemali a v plnom rozsahu s nimi súhlasili. Žalovaný sa nestotožnil s tvrdením žalobcu, že súd v rozhodnutí neuviedol, z ktorých dôkazov vychádzal. K námietkam žalobcu, týkajúcich sa rozporov vo výpovediach konateľa VEBMONT s.r.o., konateľky žalobcu a konateľa Operatíva, medicínska spoločnosť s.r.o. žalovaný poukázal na nález Ústavného súdu sp. zn. IV. ÚS 236/06, podľa ktorého všeobecný súd (prvostupňový, ale aj odvolací) nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania.

4.

22. Najvyšší súd Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd v zmysle § 438 ods. 2 zák. č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“) preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v medziach dôvodov podanej kasačnej sťažnosti (§ 440 SSP), kasačnú sťažnosť prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 137 ods. 2 a 3 SSP).

23. Podľa § 2 ods. 1 a 2 SSP, v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom. Každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde.

24. Podľa § 6 ods. 1 SSP, správne súdy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

25. Podľa § 135 ods. 1 SSP, na rozhodnutie správneho súdu je rozhodujúci stav v čase právoplatnosti rozhodnutia orgánu verejnej správy alebo v čase vydania opatrenia orgánu verejnej správy.

26. Podľa § 438 ods. 1 SSP kasačnou možno napadnúť právoplatné rozhodnutie krajského súdu.

27. Podľa § 454 SSP na rozhodnutie kasačného súdu je rozhodujúci stav v čase právoplatnosti napadnutého rozhodnutia krajského súdu.

28. Z obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu kasačný súd zistil skutkový stav, z ktorého vyplýva, že správca dane vykonal u žalobcu daňovú kontrolu na dani z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie jún 2014, o výsledku ktorej vyhotovil protokol č. 21467902/2015/9104403 zo dňa 15.12.2015. Protokol bol spolu s výzvou na vyjadrenie sa k zisteniam uvedeným v protokole doručený žalobcovi dňa 21.12.2015, ktorým bola daňová kontrola v zmysle § 46 ods. 9 daňového poriadku ukončená. Dňa 15.01.2016 podal žalobca písomné vyjadrenie k zisteniam uvedeným v protokole. Na ústnom

pojednávani uskutočnenom dňa 19.02.2016 boli so splnomocnenou zástupkyňou žalobcu prerokované pripomienky žalobcu k zisteniam uvedeným v protokole. Na základe výsledkov daňovej kontroly a na základe vyhodnotenia pripomienok žalobcu vydal správca dane dňa 23.02.2016 rozhodnutie č. 102602433/2016, ktorým v zmysle § 68 ods. 5 daňového poriadku vyrubil žalobcovi rozdiel dane v sume 34.920,- € z dôvodu porušenia § 49 ods. 1 a 2 zákona o DPH. Výrubený rozdiel dane pozostával z nepriznaného práva na odpočítanie dane z dodávateľskej faktúry č. 062014, vyhotovenej dňa 30.06.2014 dodávateľom VEBMONT, s.r.o. za dodanie služieb - poskytnutie súčinnosti pri podnikaní v oblasti zdravotníckych pomôcok pre klienta spoločnosti AA GOLD Company s.r.o. (žalobcu) v zmysle Zmluvy o spolupráci zo dňa 03.01.2014. Predmetnou faktúrou bola fakturovaná odmena v zmysle Dodatku č. 2 zmluvy, uzatvoreného dňa 01.07.2014 za obdobie 01.04.2014 - 30.06.2014 v celkovej sume 209.520,- €, DPH vo výške 34.920,- €. Nárok na odpočítanie dane z uvedenej faktúry správca dane nepriznal z dôvodu nepreukázania reálneho uskutočnenia zdaniteľného obchodu, deklarovaného na faktúre, nakoľko žalobca nepreukázal dodanie služieb dodávateľom uvedeným na faktúre a tým nepreukázal splnenie zákonom stanovených podmienok uvedených v § 49 ods. 1 a 2 zákona o DPH.

29. Na základe odvolania žalobcu žalovaný rozhodnutím č. 103237658/2016 zo dňa 30.05.2016 rozhodnutie správcu dane potvrdil. V odôvodnení rozhodnutia žalovaný konštatoval, že správca dane pri výkone daňovej kontroly a vo vyrubovacom konaní postupoval v zmysle platných právnych predpisov.

30. Predmetom konania o kasačnej sťažnosti žalobcu je rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 5S/150/2016-84 zo dňa 06.03.2018, ktorým súd zamietol správnu žalobu žalobcu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného, a preto primárne v medziach kasačnej sťažnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky ako kasačný súd preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci kasačného konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného, najmä z toho pohľadu, či kasačné námietky žalobcu sú spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku krajského súdu.

31. Úlohou správneho súdu pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu bolo posúdenie, či správny orgán vecne príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkmi konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj s procesnoprávnymi predpismi. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúce vydaniu napadnutého rozhodnutia.

5.

32. Podľa § 2 ods. 1 písm. b/ zákona o DPH predmetom dane je poskytnutie služby (ďalej len „dodanie služby“) za protihodnotu v tuzemsku uskutočnené zdaniteľnou osobou, ktorá koná v postavení zdaniteľnej osoby.

33. Podľa § 19 ods. 2 zákona o DPH, daňová povinnosť vzniká dňom dodania služby.

34. Podľa § 49 ods. 1 zákona o DPH, právo odpočítať daň z tovaru alebo zo služby vzniká platiteľovi v deň, keď pri tomto tovare alebo službe vznikla daňová povinnosť.

35. Podľa § 49 ods. 2 písm. a) zákona o DPH, platiteľ môže odpočítať od dane, ktorú je povinný platiť, daň z tovarov a služieb, ktoré použije na dodávky tovarov a služieb ako platiteľ s výnimkou podľa odsekov 3 a 7. Platiteľ môže odpočítať daň, ak je daň voči nemu uplatnená iným platiteľom v tuzemsku z tovarov a služieb, ktoré sú alebo majú byť platiteľovi dodané.

36. Podľa § 51 ods. 1 písm. a) zákona o DPH, právo na odpočítanie dane podľa § 49 môže platiteľ uplatniť, ak pri odpočítaní dane podľa § 49 ods. 2 písm. a) má faktúru od platiteľa vyhotovenú podľa § 71.

37. Podľa § 3 ods. 3 daňového poriadku, správca dane hodnotí dôkazy podľa svojej úvahy a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pritom prihliada na všetko, čo pri správe daní vyšlo najavo.

38. Podľa § 3 ods. 6 daňového poriadku pri uplatňovaní osobitných predpisov pri správe daní, sa berie do úvahy skutočný obsah právneho úkonu alebo inej skutočnosti rozhodujúcej pre zistenie, vyrubenie alebo vybratie dane. Na právny úkon alebo inú skutočnosť rozhodujúcu pre zistenie, vyrubenie alebo vybratie dane, ktoré nemajú ekonomické opodstatnenie a ktorých výsledkom je účelové obchádzanie daňovej povinnosti alebo získanie takého daňového zvýhodnenia, na ktoré by inak nebol daňový subjekt oprávnený, alebo ktorých výsledkom je účelové zníženie daňovej povinnosti, sa pri správe daní neprihliada.

39. Podľa § 24 ods. 1 daňového poriadku daňový subjekt preukazuje

a) skutočnosti, ktoré majú vplyv na správne určenie dane a skutočnosti, ktoré je povinný uvádzať v daňovom priznaní alebo iných podaniach, ktoré je povinný podávať podľa osobitných predpisov, 2)

b) skutočnosti, na ktorých preukázanie bol vyzvaný správcom dane v priebehu daňovej kontroly alebo daňového konania,

c) vierohodnosť, správnosť a úplnosť evidencií a záznamov, ktoré je povinný viesť.

40. Podľa § 24 ods. 2 daňového poriadku správca dane vedie dokazovanie, pričom dbá, aby skutočnosti nevyhnutné na účely správy daní boli zistené čo najúplnejšie a nie je pritom viazaný iba návrhmi daňových subjektov.

41. Podľa § 44 ods. 1 daňového poriadku, daňovou kontrolou správca dane zisťuje alebo preveruje skutočnosti rozhodujúce pre správne určenie dane alebo dodržiavanie ustanovení osobitných predpisov.

42. Podľa § 46 ods. 8 veta prvá daňového poriadku, zamestnanec správcu dane z daňovej kontroly vyhotoví protokol, ktorý obsahuje výsledok daňovej kontroly vrátane vyhodnotenia dôkazov; protokol sa nevyhotovuje, ak je daňová kontrola ukončená podľa odseku 9 písm. b) a c).

43. Podľa § 46 ods. 9 písm. a) daňového poriadku daňová kontrola je ukončená dňom doručenia protokolu podľa odseku 8.

44. Podľa § 68 ods. 1, 3 a 5 daňového poriadku, ak tento zákon, alebo osobitný predpis neustanovuje inak, vyrubovacie konanie začína nasledujúci deň po dni doručenia protokolu s výzvou podľa § 46 ods. 8 a § 49 ods. 1 a končí dňom doručenia rozhodnutia daňovému subjektu; vyrubovacie konanie nezačne, ak sa výzva podľa § 46 ods. 8 nezasiela. Vyrubovacie konanie po doručení protokolu s výzvou podľa § 46 ods. 8 vykoná a rozhodnutie vo vyrubovacom konaní vydá správca dane, ktorý začal daňovú kontrolu. Vyrubovacie konanie po doručení protokolu s výzvou podľa § 49 ods. 1 vykoná a rozhodnutie vo vyrubovacom konaní vydá správca dane, ktorý doručil daňovému subjektu oznámenie podľa § 48 ods. 2. Ak daňovú kontrolu vykonalo finančné riaditeľstvo, vyrubovacie konanie vykoná a rozhodnutie vo vyrubovacom konaní vydá miestne príslušný správca dane. Ak daňový subjekt predloží pripomienky a dôkazy v lehote určenej správcom dane vo výzve podľa § 46 ods. 8 a § 49 ods. 1, dohodne so správcom dane deň prerokovania pripomienok a dôkazov ním predložených; ak sa nedohodnú, určí deň ich prerokovania správca dane. Ak sa daňový subjekt nemôže zúčastniť na prerokovaní, je povinný určiť si na tento účel zástupcu. Správca dane na základe písomného vyjadrenia daňového subjektu a ním predložených dôkazov vykoná dokazovanie alebo miestne zisťovanie. Ak sa daňový subjekt alebo jeho zástupca nezúčastní na prerokovaní pripomienok a dôkazov ním predložených, správca dane spíše o tejto skutočnosti úradný záznam. O priebehu a o výsledkoch dokazovania správca dane spíše s daňovým subjektom zápisnicu podľa § 19, a to aj opakovane; v tom prípade správca dane vydá rozhodnutie do 15 dní odo dňa spísania poslednej zápisnice s daňovým subjektom alebo odo dňa spísania úradného záznamu. Správca dane v rozhodnutí vydanom vo vyrubovacom konaní vyrubí daň alebo rozdiel dane oproti vyrubenej dani.

45. Podľa § 68 ods. 6 daňového poriadku, správca dane po vykonaní daňovej kontroly v rozhodnutí určí

rozdiel v sume, ktorú mal daňový subjekt podľa osobitných predpisov vykázat' alebo na ktorú si uplatnil nárok podľa osobitných predpisov.

46. Podľa § 461 SSP, kasačný súd zamietne kasačnú sťažnosť, ak po preskúmaní zistí, že nie je dôvodná.

47. Kasačný súd vyhodnotil rozsah a dôvody kasačnej sťažnosti žalobcu vo vzťahu k napadnutému rozsudku Krajského súdu v Bratislave potom, ako sa oboznámil s obsahom administratívneho a súdneho spisu a s prihliadnutím na ustanovenie § 461 SSP dospel k záveru, že nezistil dôvod na to, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v dôvodoch napadnutého rozsudku, ktoré vytvárajú dostatočné východiská pre vyslovenie výroku rozsudku. S týmito sa kasačný súd stotožňuje s v celom rozsahu.

48. Kasačný súd zdôrazňuje, že účelom daňového konania je zistenie, či si daňové subjekty splnili v súlade s príslušnými hmotnoprávnymi predpismi svoje povinnosti voči štátnemu rozpočtu. Keďže ide o fiškálne záujmy štátu, daňový poriadok obsahuje osobitnú úpravu zisťovania, preverovania základu dane, alebo iných skutočností rozhodujúcich pre správne určenie dane, alebo vznik daňovej povinnosti daňového subjektu.

49. Neoddeliteľnou súčasťou fungovania mechanizmu dane z pridanej hodnoty je právo daňového subjektu na odpočítanie DPH. Uvedené právo predstavuje jednu zo zásad fungovania systému DPH, ktorá vyplýva zo Smernice 2006/112/ES zo dňa 28.11.2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty, ktorá bola transponovaná aj do nášho zákona o DPH. Túto zásadu, resp. právo nemožno chápať ako absolútne právo platiteľa na odpočet DPH. Zákon o DPH vychádza z predpokladu, že zdaniiteľný obchod reálne prebehol. Povinnosť preukázania reálneho uskutočnenia dodávky tovaru alebo služieb vyplýva z daňového poriadku ako procesného predpisu upravujúceho daňové konanie. Určiť presnú hranicu, po ktorú je dôkazná povinnosť na daňovom subjekte a hranicu, od ktorej ho už dôkazné bremeno nezaťažuje, býva častokrát obtiažne a pomerne nejednoznačné. V zásade však platí, že daňový subjekt ako podnikateľ koná vo vlastnom mene a na vlastnú zodpovednosť. Ak má teda preukázať zodpovedný prístup, mal by sa snažiť vo vlastnom záujme, v reálnom čase uskutočňovania obchodu ziskávať dôkazy o tom, že bol uskutočnený, aby v budúcnosti nemohli vzniknúť pochybnosti o jeho realizácii.

50. V tejto súvislosti kasačný súd poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Sžf/4/2009 zo dňa 23.06.2010 v spojení s rozhodnutím Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 78/2011-17 zo dňa 23.02.2011, z odôvodnenia ktorého vyplýva, že: „Dôkazné bremeno je na daňovom subjekte - žalobcovi. Primárne je nevyhnutné uniesť dôkazné bremeno na strane dôkazného subjektu - žalobcu, ktorý disponuje svojim právom uplatniť si za zákonom ustanovených a splnených podmienok nárok na odpočet dane z pridanej hodnoty, je iniciátorom odpočítania dane z pridanej hodnoty a ktorý si aj tento nárok uplatnil; preto je jeho povinnosťou preukázať, že nárok si uplatňuje za zákonom stanovených podmienok. Dokazovanie zo strany správcu dane slúži až na následnú verifikáciu skutočností a dokladov predkladaných daňovým subjektom. Ak daňový subjekt, na ktorom „leží“ dôkazné bremeno, svoje tvrdenia spoľahlivo nepreukáže, nemôže byť nárok na odpočet dane z pridanej hodnoty uznaný ako oprávnený.“

51. Podľa rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Sžf/30/2014 zo dňa 17.02.2015, aplikácia zásady voľného hodnotenia dôkazov nedáva správcovi dane právo na svojvoľné a účelové nakladanie so zisteniami získanými v rámci daňovej kontroly alebo daňového konania, ale táto podlieha zákonom stanovenému postupu, keď je správca dane povinný hodnotiť každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti a pritom prihliadať na všetko, čo v daňovom konaní vyšli najavo, pričom toto vyhodnotenie zistených skutkových okolností musí zodpovedať zásadám logického myslenia a správnej aplikácie relevantných zákonných ustanovení. Zásada objektívnej pravdy ovládajúca daňové konanie nepredstavuje absolútnu povinnosť správcu dane viesť dokazovanie dovtedy, pokiaľ sa

bez pochyb nepreukázu a nepotvrdia tvrdenia daňového subjektu ohľadne ním, v daňovom priznaní uvádzaných a správcovi dane preverovaných skutočností, nakoľko daňové konanie nie je konaním vyhľadávacím. Preto je na správcovi dane vykonávajúcom dokazovanie a jeho úvahe, aké dôkazy vykoná, akým spôsobom dokazovanie doplní, akú hodnovernosť, dôkaznú silu a schopnosť zvrátiť záver vyplývajúce z realizovaného dokazovania z nich vyvodí, a to predovšetkým s prihliadnutím na skutočnosti a dôkazy vyplývajúce zo zistení ktoré už má správca dane v priebehu konania k dispozícii.

52. Daň z pridanej hodnoty je súčasťou ceny, a preto je ňou zdaňovaný predaj tovaru a služieb v každej fáze výroby a distribúcie okrem oslobodených transakcií. Platiteľ si môže od dane, ktorú má odvieť štátu z vykonaného obratu, odpočítať daň, ktorú mu pri nákupe tovarov a služieb účtoval iný platiteľ ako súčasť ceny. Uvedený princíp sa však uplatní iba vtedy, ak platiteľ preukáže, že deklarovaný tovar nadobudol od konkrétneho platiteľa dane z pridanej hodnoty a že mu daň z pridanej hodnoty aj v cene tovaru zaplatil. (Rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 23.11.2016, sp. zn. 3Sžf/104/2015, publikovaný v Zbierke stanovísk NS a súdov SR 4/2017).

53. Podobne Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozsudku sp. zn. 2Sžf/52/2010 zo dňa 21.09.2011 vyslovil nasledujúce závery: „Z dikcie § 49 ods. 2 zákona o DPH jednoznačne vyplývajú podmienky, za akých si žalobca môže odpočítať DPH, pričom základná podmienka je, aby išlo o tovary, ktoré mu naozaj boli dodané konkrétnym platiteľom DPH. Úlohou správcu dane pri posudzovaní opodstatnenosti uplatnených nárokov na odpočítanie DPH je vychádzať nielen z daňových dokladov predložených platiteľom, ale aj zo zistení, či predloženým dokladom neabsentuje materiálny podklad. Nie je však jeho povinnosťou zisťovať, od ktorého iného dodávateľa žalobca tovar v skutočnosti prevzal, alebo akým spôsobom tento získal, pokiaľ skutkové zistenia spochybňujú žalobcovo tvrdenie o tom, že predmetný tovar bol dodaný dodávateľom uvedeným na faktúre“.

54. Z obsahu administratívneho spisu žalovaného vyplýva, že správca dane v priebehu daňovej kontroly DPH za zdaňovacie obdobie jún 2014 preveroval opodstatnenosť uplatnenia práva žalobcu na odpočítanie dane v sume 34.920,- € na základe faktúry č. 062014 zo dňa 30.06.2014 od dodávateľa VEBMONT, s.r.o., ktorou bola fakturovaná odmena za dodanie služieb - poskytnutie súčinnosti pri podnikaní v oblasti zdravotníckych pomôcok pre klienta žalobcu v období od 01.04.2014 od 30.06.2014 v zmysle Dodatku č. 2 k zmluve o spolupráci zo dňa 03.01.2014. Správca dane za účelom zistenia skutkového stavu veci a objasnenia okolností o reálnom uskutočnení zdaniteľného obchodu vykonal v rámci daňovej kontroly dokazovanie, na základe ktorého preveril skutočnosti, či bola spoločnosť VEBMONT, s.r.o. skutočným dodávateľom služieb.

55. Kasačný súd v tejto súvislosti uvádza, že existencia predloženej faktúry a dokladov nepostačuje, pretože požadovaným spôsobom nepreukazujú reálnu uskutočniteľnosť fakturovaných služieb. Pokiaľ si platiteľ uplatňuje nárok na odpočítanie dane z dodávateľskej faktúry, musí byť schopný preukázať, že zdaniteľné služby boli reálne uskutočnené osobou uvedenou na faktúre. Zo zistení správcu dane vyplýva, že výpoveď bývalého konateľa dodávateľskej spoločnosti VEBMONT, s.r.o., ktorý bol následne konateľom nástupníckej spoločnosti Led-Audio, s.r.o., počas daňovej kontroly žiadnym spôsobom nepreukázala reálne uskutočnenie zdaniteľných obchodov, pretože nemal takmer žiadnu vedomosť o konaní spoločnosti. Správcovi dane síce potvrdil vystavenie spornej faktúry, nepredložil však žiadne dôkazy preukazujúce obchodný vzťah so svojimi subdodávateľmi, ktorí mali pre neho služby vykonať a ktorých nevedel bližšie identifikovať a preukazujúce obchodný vzťah so žalobcom okrem Zmluvy o spolupráci zo dňa 03.01.2014 a dodatku č. 2 k nej (účtovné doklady, bankové výpisy, korešpondenciu, prieskum trhu). Žalobca bol v priebehu daňovej kontroly opakovane vyzvaný na predloženie dôkazov (prieskumu trhu, ktorý mal byť dodávateľom dodaný), ktoré správcovi dane nepredložil. Podľa tvrdenia konateľky žalobcu mali byť všetky podklady získané od spoločnosti VEBMONT, s.r.o. ňou spracované a postupne odovzdané konateľovi spoločnosti Operatíva, medicínska spoločnosť s.r.o., čo nepodložila žiadnym dôkazom. Konateľ odberateľskej spoločnosti potvrdil, že jediný dokument, ktorý bol žalobcom dodaný bola databáza lekárov prvého kontaktu, na vypracovanie ktorej spoločnosť sama poskytla údaje.

56. K námietke žalobcu týkajúcej sa nevykonania dokazovania správcovi dane vo vyrubovacom konaní

najvyšší súd uvádza, že podľa daňového poriadku ak daňový subjekt predloží po doručení protokolu z daňovej kontroly spolu s výzvou na vyjadrenie sa k zisteniam uvedeným v protokole pripomienky a dôkazy v lehote stanovenej správcom dane, daňový subjekt ich so správcom dane prerokuje. Správca dane pri zistení rozdielu dane na základe dôkazov predložených daňovým subjektom vykoná dokazovanie alebo miestne zisťovanie, o priebehu ktorých spíše zápisnicu, a to aj opakovane (pričom ide o dôkazy, ktoré preukázateľne nemohol predložiť počas daňovej kontroly). Nakoľko žalobca vo vyjadrení k protokolu a ani pri prejednaní pripomienok so správcom dane neoznačil a nepredložil konkrétne dôkazy preukazujúce jeho tvrdenia a sponchybujúce zistenia správcu dane, správca dane nebol povinný na základe prerokovania pripomienok so splnomocnenou zástupkyňou žalobcu vo vyrubovacom konaní zopakovať všetky úkony (svedecké výpovede, predvolania, výzvy na predloženie dôkazov), ktoré už vykonal v rámci daňovej kontroly, tak ako správne skonštatoval krajský súd.

57. Kasačný súd v súvislosti s námietkou žalobcu, týkajúcou sa nevykonania dôkazu navrhnutého v žalobe zdôrazňuje, že podľa ustálenej súdnej judikatúry (najmä nález Ústavného súdu Slovenskej republiky č.k. II ÚS 127/07-21, alebo rozhodnutia Najvyššieho súdu sp.zn. 6 Sžo 84/2007, sp.zn. 6 Sžo 98/2008, sp.zn. 1 Sžo 33/2008, sp.zn. 2 Sžo 5/2009, či sp.zn. 8 Sžo 547/2009) nie je úlohou súdu pri výkone správneho súdnictva nahradzovať činnosť správnych orgánov, ale len preskúmať zákonnosť ich postupov a rozhodnutí, teda to, či oprávnené a príslušné správne orgány pri riešení konkrétnych otázok vymedzených žalobou rešpektovali príslušné hmotnoprávne a procesnoprávne predpisy. Zásadne teda nie je úlohou správneho (krajského) súdu, aby zisťoval skutkový stav či nanovo vyhodnocoval dôkazy vykonané v daňovom konaní. Jeho úlohou naopak je posúdiť okrem iného to, či správca dane, resp. žalovaný postupovali pri zisťovaní skutkového stavu zákonným spôsobom, nasledovali pritom pravidlá logického uvažovania a či riadne popísali svoje hodnotiace úvahy.

58. Kasačný súd sa preto stotožnil so záverom krajského súdu a daňových orgánov, že neunesením dôkazného bremena zo strany žalobcu sa pochybnosti správcu dane o reálnosti dodania služieb spoločnosťou VEBMONT, s.r.o. žalobcovi stali relevantným dôvodom pre neuznanie nároku žalobcu na vrátenie fakturovanej DPH pre nesplnenie zákonných podmienok na odpočet podľa § 19, § 49 a § 51 daňového poriadku, ktoré viažu priznanie nároku na odpočítanie DPH na vznik daňovej povinnosti u dodávateľskej spoločnosti VEBMONT, s.r.o. z dôvodu skutočného dodania zdaniteľného plnenia a nielen formálneho uvedenia DPH na spornej faktúre.

59. Kasačný súd tak dospel k záveru, že žalobcom predložené daňové doklady vo svetle kontrolných zistení u dodávateľa VEBMONT, s.r.o. vzbudzujú neodstrániteľné pochybnosti o reálnom uskutočnení zdaniteľných obchodov, preto správca dane, žalovaný a krajský súd vyvodili správny skutkový a právny záver, že žalobca oprávnenosť odpočítania dane vo vzťahu k deklarovánu dodaniu služieb od dodávateľa VEBMONT, s.r.o. v zdaňovacom období jún 2014 nepreukázal. Žalobca bol o svojich právach a povinnostiach pri výkone daňovej kontroly a o všetkých skutočnostiach zistených v priebehu daňovej kontroly správcom dane riadne oboznámený, pred vydaním protokolu z daňovej kontroly a následne vo vyrubovacom konaní mal možnosť predložiť dôkazy, resp. navrhnúť spôsoby vedenia ďalšieho dokazovania, ktoré by preukázali jeho tvrdenie, že sporné zdaniteľné plnenie deklarované na faktúre č. 062014 bolo reálne uskutočnené deklarovánu dodávateľom.

60. Kasačný súd zistil, že kasačná sťažnosť žalobcu neobsahuje žiadne právne relevantné tvrdenia a dôkazy, ktoré by mohli ovplyvniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku krajského súdu. Pokiaľ žalobca namietal nedostatočné vysporiadanie sa so všetkými námietkami žalobcu, kasačný súd poukazuje na konštantnú judikatúru Ústavného súdu Slovenskej republiky (napr. nález IV. ÚS 236/06), v zmysle ktorej všeobecný súd (ani kasačný) nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces. Najvyšší súd Slovenskej republiky poznamenáva, že v zmysle ustálenej judikatúry rozhodnutie súdu ako orgánu verejnej moci nemusí byť totožné s očakávaniami a predstavami účastníka konania, ale z hľadiska odôvodnenia musí spĺňať parametre (limity) zákonného

rozhodnutia, pričom účastníkovi konania musí dať odpoveď na podstatné (zásadné) otázky a námietky, spochybňujúce závery namietaného rozhodnutia v závažných a samotné rozhodnutie ovplyvňujúcich súvislostiach. Podľa názoru kasačného súdu je rozhodnutie krajského súdu riadne odôvodnené a krajský súd sa vysporiadal s námietkami žalobcu, ktoré boli podstatné pre rozhodnutie vo veci samej. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku je nepochybné, z akých dôvodov dospel krajský súd k záveru o nedôvodnosti podanej žaloby a k potrebe jej zamietnutia. Skutočnosť, že krajský súd nerozhodol o podanej žalobe v súlade s predstavami žalobcu, nemožno považovať za porušenie práva na súdnu ochranu.

61. Najvyšší súd Slovenskej republiky má za to, že rozhodnutie krajského súdu, žalovaného a správcu dane obsahuje všetky zákonom požadované náležitosti, žalovaný pri hodnotení dôkazov postupoval v medziach zákona a logického uvažovania, všetky dôkazy zhodnotil v ich vzájomnej súvislosti a prihliadal na všetko, čo v daňovom konaní vyšlo najavo. Z týchto dôvodov kasačnú sťažnosť zamietol podľa § 461 SSP, keďže po jej preskúmaní zistil, že nie je dôvodná.

5.

62. O náhrade trov kasačného konania najvyšší súd rozhodol podľa § 170 písm. a) SSP v spojení s § 467 ods. 1 SSP. Žalobca v kasačnom konaní úspech nemal a žalovanému náhrada trov kasačného konania zo zákona neprislúcha, preto žalobcovi právo na náhradu trov kasačného konania nepriznal.

63. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky jednohlasne (§ 147 ods. 2 v spojení s § 139 ods. 4 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok n i e j e prípustný.